

res ud fra hensynet til barnets bedste. Formuleringen bør derfor slettes.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger afsnit 4.1 er det lovens formodning, at det er i barnets interesse at bevare kontakten til begge forældre. Denne formodning er dog ikke underbygget af forskningen, når det gælder forældre med et dårligt samarbejds-klima. Derimod er det fastslået, at et godt samarbejds-klima mellem forældrene er meget afgørende for, hvordan skilsmissebørn trives.

I børnekonventionen er det barnet, der har en selvstændig ret til at bevare forbindelsen til begge forældre, og ikke som i den danske lovgivning forældrene, jf. børnekonventionens artikel 9, stk. 3.

Ad punkt 2

Forslaget er en yderligere præcisering af børnekonventionens bestemmelse om høring af barnet i forhold til tidligere ændringer af loven om forældremyndighed og samvær.

Lovens § 29, stk. 1, giver børn over 12 år ret til at blive hørt i sager om forældremyndighed og samvær. Fra den 1. januar 2002 skal også børn under 12 år høres, hvis barnets modenhed og sagens omstændigheder tilsiger det, jf. § 29, stk. 2. Det fremgår af forarbejderne til stk. 2, at børn under 12 år i praksis blev indkaldt til samtale, hvis man skønnede, at de havde den fornødne modenhed m.v. Forslaget var derfor begrundet med ønsket om at præcisere børnekonventionens princip om børns ret til at blive hørt i selve loven (L 3, forslagens almindelige bemærkninger punkt 6 folketingsåret 2000-01).

Forslagsstillerne ønsker en yderligere præcisering af børnekonventionens artikel 12 i lov om forældremyndighed og samvær. Det indebærer, at der ikke fastsættes noget alderskriterium. Ifølge børnekonventionens artikel 12, stk. 1, skal *alle* børn have ret til frit at udtrykke deres synspunkter i alle forhold, der vedrører dem. Den eneste betingelse er, at de skal være i stand til at udforme deres egne synspunkter. Dette gælder særligt i enhver behandling ved dømmende myndighed eller forvaltningsmyndighed af sager, der vedrører barnet, jf. artikel 12, stk. 2.

Desuden skal det i overensstemmelse med konventionen præciseres, at barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed, jf. artikel 12, stk. 1. Her er heller ikke noget specifikt alderskriterium, men et »tvillingekriterium«: barnets alder og modenhed. Kravene i børnekonventionen er således ikke opfyldt, hvis myndighederne udelukkende lægger vægt på et alderskriterium uden også at inddrage en vurdering af barnets konkrete

modenhed. At barnets synspunkter skal tillægges passende vægt, betyder endvidere, at myndighederne har pligt til at lytte til børns synspunkter og tage dem alvorligt.

Ad punkt 3

Ifølge retsplejelovens § 536 kan bestemmelser om forældremyndighed og udøvelse af samværsret fuldbyrdes ved anvendelse af tvangsbøder eller ved umiddelbar magtanvendelse. I praksis betyder det, at børn kan hentes og afleveres af fogeden – af og til i følge-skab med politiet. Det er voldsomt traumatiserende for et barn at blive transporteret til en forælder under fysisk magtanvendelse af fremmede personer. Der bør derfor ikke anvendes tvang i de tilfælde, hvor barnet aktivt modsætter sig.

Fogedretten har i dag mulighed for at indhente en forudgående børnesagkyndig erklæring, hvis retten er i tvivl, om magtanvendelsen vil udsætte barnets sjælelige eller legemlige sundhed for alvorlig fare, jf. retsplejelovens § 536, stk. 1, 3. og 4. punktum. Fogedretten kan også tilkalde en uvildig person, eventuelt en repræsentant for kommunen, til at varetage barnets tarv under sagen, jf. retsplejelovens § 536, stk. 2, 1. punktum. Lovgivningen har således lagt et stort ansvar over på fogeden, som dog ikke har forudsætninger for at bedømme, hvornår et barns sjælelige eller legemlige sundhed er i alvorlig fare. Forslagsstillerne ønsker derfor, at der *altid* indhentes en forudgående børnesagkyndig erklæring i disse situationer, og at der ligeledes *altid* tilkaldes en uvildig person til at varetage barnets tarv under sagen. Forslagsstillerne mener, at denne uvildige person så vidt muligt bør være en, som barnet kender og har tillid til i forvejen. Det kan f.eks. være en skolelærer eller pædagog.

En obligatorisk ordning vil også være i bedre overensstemmelse med børnekonventionens artikel 12, stk. 2, som bestemmer, at børn især skal gives mulighed for at udtale sig i enhver behandling ved dømmende myndighed eller forvaltningsmyndighed af sager, der vedrører barnet, enten direkte eller gennem en repræsentant eller et passende organ i overensstemmelse med de i national ret foreskrevne fremgangsmåder.

Ad punkt 4

Nogle forældre dukker gentagne gange ikke op til en aftale om overvåget samvær, og vel at mærke uden at det får konsekvenser for fastsættelsen af fremtidigt samvær. Dette betyder, at deres børn må sidde og vente på en forælder, der ikke møder op. Forslagsstillerne foreslår derfor, at disse forældre skal miste deres ret til samvær, medmindre hensynet til barnet taler imod det.